

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНИ

ЛИСТ від 13.06.2006 р. N 6421/6/16-1515-26 (Витяг)

ДПАУ розглянула лист <...> щодо питань оподаткування податком на додану вартість операцій, що здійснюються представництвами нерезидентів в Україні, зокрема операцій з розповсюдження представництвами рекламних матеріалів і товарів з рекламними цілями, і повідомляє.

<...>

Розповсюдження матеріального носія реклами, який містить в собі інформацію про діяльність підприємства (в даному випадку - нерезидента, представництво якого здійснює таке розповсюдження) та який не можна використати ні в господарській діяльності, ні по-іншому, крім застосування його як носія (джерела) інформації (наприклад, прайс-листи, рекламні проспекти, брошури, каталоги, буклети тощо), по своїй суті не підпадає під поняття поставки товарів (робіт, послуг), визначення якого встановлено п. 1.4 ст. 1 Закону про ПДВ, а тому не є об'єктом оподаткування.

Якщо ж представництвом нерезидента здійснюється продаж таких матеріальних цінностей, незалежно від того, вище чи нижче їх ціна від рівня звичайних цін, або розповсюдження товарно-матеріальних цінностей, які можуть бути використані в господарській діяльності, або будь-яким іншим чином, крім їх використання як носія інформації, незалежно від того, як здійснюється таке розповсюдження - безоплатно чи з оплатою, такі операції з метою оподаткування визначаються як операції з поставки товарів з відповідним їх оподаткуванням за загальновстановленими правилами.

При цьому необхідно враховувати, що згідно з п. 4.1 ст. 4 Закону про ПДВ база оподаткування операцій з поставки товарів (послуг) визначається виходячи з їх договірної (контрактної) вартості, визначеної за вільними цінами, але не нижче за звичайні ціни <...>.

При безоплатній передачі товарно-матеріальних цінностей база оподаткування визначається за правилами, встановленими пунктом 4.2 статті 4 Закону, - виходячи з фактичної ціни операції, але не нижчої за звичайні ціни.

Згідно з пунктом 1.15 статті 1 Закону терміни, що вживаються в Законі, якщо їх визначення безпосередньо не надано Законом, використовуються у значеннях, визначених законами з питань оподаткування або іншими законами, у частині, що не суперечить цьому Закону та іншим законам з питань оподаткування. Таким чином, термін "звичайні ціни" розуміється у значенні, визначеному Законом про прибуток (пункт 1.2 статті 1 цього Закону). Згідно з наданим визначенням та методикою обчислення звичайна ціна, а отже, і база оподаткування товарів, що розповсюджуються безоплатно, незалежно від мети такого розповсюдження (в тому числі і з рекламними цілями), дорівнювати нулю не може.

В доповнення до викладеного ДПАУ повідомляє, що статтею 2 Закону визначено, що платником податку є будь-яка особа, яка здійснює або планує здійснювати господарську діяльність та реєструється за своїм добровільним рішенням як платник цього податку, особа, яка підлягає обов'язковій реєстрації як платник цього податку, яка імпортує товари (супутні послуги) в обсягах, що підлягають оподаткуванню цим податком згідно з нормами цієї статті, а також будь-яка особа, яка за своїм добровільним рішенням зареєструвалася платником податку. А тому, у разі перевищення представництвом обсягу операцій,

встановленого для обов'язкової реєстрації як платника ПДВ, воно повинне зареєструватися як платник податку на додану вартість у порядку, встановленому Законом.

Що стосується права на включення до складу податкового кредиту сум податку на додану вартість, сплачених (нарахованих) у зв'язку з придбанням товарів (послуг), то ДПАУ відзначає таке.

Право на формування податкового кредиту надається, згідно із Законом, виключно особам, зареєстрованим як платники податку на додану вартість. При цьому відповідно до пп. 7.4.1 п. 7.4 ст. 7 Закону податковий кредит звітного періоду складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою п. 6.1 ст. 6 та ст. 8¹ цього Закону, протягом такого звітного періоду у зв'язку з придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку; придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій в необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання у виробництві та/або поставці товарів (послуг) для оподатковуваних операцій у межах господарської діяльності платника податку.

Директор Департаменту податку на додану вартість Ю. Лапшин